

OPENBARING HOOFSTUK 17

Skriflesing – Openbaring 17 (Die Boodskap – vertaling)

Sonde is skrikwakkend en maak mense lelik

¹Een van die sewe engele met die bakke kom praat toe met my: "Kom saam. Ek wil jou gaan wys hoe God die groot en belangrike stad Babilon met haar bose inwoners gaan straf. Ek praat van die stad wat haar rug vir God gedraai het soos 'n onsedelike vrou haar rug vir haar man draai. Dit is die stad wat oor baie water gebou is. In plaas daarvan om aan God getrou te wees, ²het die stad na die belangrike leiers van die wêreld gevry. Dit het die mense oor die hele wêreld so bedwelm soos te veel wyn 'n mens bedwelm. Net soos die stad het hierdie mense ook nie belanggestel om God te dien nie. Hulle het eerder gedoen wat die stad wou hê."

³Die engel vat my toe die woestyn in. Ek was baie bewus van die Heilige Gees by my. Daar in die woestyn sien ek toe 'n beeld van die stad wat lyk soos 'n vrou. Sy het op 'n bloedrooi dier gesit. Die dier was oortrek met die vieslikste vloekwoorde wat God baie lelik beledig het. Die dier het sewe koppe gehad en tien horings. Hy het nogal in die oë van mense baie sterk gelyk. ⁴Die vrou was in pers en rooi klere uitgedos. Sy het ook pragtige juwele gedra: dit was alles van goud, pêrels en ander duur edelstene. Geld en rykdom was al wat vir haar belangrik was. In haar hand het sy 'n goue beker vasgehou. Die beker was propvol van haar vieslikhede en vuil onsedelikheid. Vir God was dit walgrlik. ⁵Sy het ook 'n naam gehad wat op haar voorkop geskryf was. Dit het 'n geheime betekenis gehad. Daar het gestaan: "Babilon, die groot en beroemde stad. Die moeder van alle mense wat hulle rug vir God draai en hulle met die vieslikhede van hierdie wêreld besig hou." ⁶Ek het mooi gekyk en gesien dat die vrou dronk was. Ja, sy was dronk van al die bloed van God se mense en die mense wat doodgemaak

is omdat hulle Jesus Christus gedien het. My mond het oopgehang toe ek haar sien.
Ek kon my oë nie glo nie!

⁷Die engel sê toe vir my: "Hoekom is jy so verbaas? Ek sal die geheim vertel van die vrou en die dier met die sewe koppe en tien horings wat haar dra. ⁸Dit was in die verlede belangrik, maar nou is dit weg. In die toekoms sal dit weer uit die onderaardse diepte uitkom, net om totaal vernietig te word. Mense sal vreeslik beïndruk wees as hulle die dier sien, omdat hy in die verlede daar was, toe verdwyn het, maar skielik weer in die toekoms te voorskyn sal kom. Maar dit is nie waar van alle mense nie. Dit is net waar van mense wie se naam nie van die begin af in die boek van die ewige lewe geskrywe is nie.

⁹"Om al hierdie dinge te verstaan moet 'n mens mooi dink. Kophou is die antwoord. Die sewe koppe van die dier stel die sewe heuwels voor waarop die vrou sit, met ander woorde, waarop die stad gebou is. Daar was ook sewe regeerders. ¹⁰Vyf van hulle was al klaar daar. Die sesde een regeer nou. Die sewende een is nog op pad. Hy sal nie lank regeer nie. ¹¹Dan is daar die dier wat in die verlede daar was, maar nou van die toneel verdwyn het. Hy is deel van sy sewe voorgangers, maar is tegelyk die agtste regeerder. Hy is op pad om sy moses teë te kom. Hy gaan vernietig word. ¹²Die tien horings wat jy gesien het, is die tien regeerders wat nog nie begin regeer het nie. Hulle sal saam met die dier 'n uur lank soos konings kan regeer. ¹³Al tien het net een doel voor oë: hulle wil al hulle mag en invloed vir die dier gee. ¹⁴Hulle sal saam oorlog maak teen die Lam, maar die Lam sal hulle 'n goeie pak slae gee. Die Lam is die regeerder van al die regeerders. Al sy mense kan weet dat Hy hulle spesiaal na Hom toe geroep het. Hulle is spesiaal gekies en het aan Hom getrou gebly."

¹⁵Die engel sê toe verder: "Die baie water wat jy gesien het, waaroer die slegte vrou sit, moet vergelyk word met al die mense van die wêreld. Dit maak nie saak waar hulle vandaan kom, hoe hulle lyk of watter taal hulle praat nie. ¹⁶Die tien horings (dit is mos die tien regeerders) wat jy gesien het en die rooi dier sal niks vir die slegte vrou voel nie. Hulle sal haar molesteer en sonder 'n draad klere aan laat lê. Dan sal hulle haar met hulle tandé uitmekaarskeur en opeet. Wat oorbly, sal hulle met vuur

verbrand. ¹⁷God self het daarvoor gesorg dat die regeerders op die idee gekom het om hulle mag vir die dier te gee. Hulle het presies gedoen wat God wou gehad het. So sal dit aangaan tot alles wat God gesê het, presies gebeur het. ¹⁸Die vrou wat jy gesien het, is die groot en belangrike stad wat oor al die heersers van die wêrelde getroon en geheers het.”

Kort film

Kyk eers Openbaring Hoofstuk 17 – dr. Stephan Joubert–

<https://www.youtube.com/watch?v=0Y-pCh8hkJg&feature=youtu.be>

ME. BABILON, DIE DRAAK SE LAASTE TROEFKAART!

Die sedelose vrou Babilon, wat ons in hoofstuk 17-18 raakloop, is nog een van die draak se gevaaarlike anti-Christelike troefkaarte. Teen hierdie tyd weet ons dat dit die skuilnaam vir Rome was (vgl. 1 Pet 5:13). Hierdie vrou word as 'n prostituut of sekswerker voorgehou (17:1-6). Sy pleeg overspel met die nasies en verlei die magshebbers van die wêrelde sodat onreinheid en bose chaos orals heers. Die woestyn word ook as woonplek van me. Babilon aangegee. Dit voorspel gevaaar vir die kerk, want nou is die woestyn nie net meer hulle woonplek, soos wat ons in hoofstuk 12 gelees het nie. Babilon se rytuig is die dier uit die see van Openbaring 13 met sy godslasterlike name, koppe en horings. Die helderrooi en pers klere verraai haar adellike afkoms (synde pers of purper net deur die Romeinse adelstand in daardie tyd gedra is). Sy het 'n geheime naam, maar Johannes ken dit, naamlik Babilon, die moeder van alle sedeloses (17:5). Haar mag en wellustigheid verlei almal. Selfs die engel wat Johannes vergesel moet hom beveel om sy oë van haar af te neem as hy haar oorbluf aanstaar (17:6b-7). Babilon se gevaaarlikste kenmerk is immers dat sy dronk word van die bloed van die heiliges en die bloed van die martelare wat aan Jesus behoort (17:6a).

In vers 9-11 ontvang Johannes 'n leidraad (vgl. 13:18) rakende me. Babilon se presiese identiteit as hy hoor haar sewe koppe verteenwoordig die sewe berge daar by haar woonplek. Sonder twyfel verwys dit na Rome wat bekend gestaan het as Roma Septicolis (oftewel, Rome op die sewe heuwels.) In ingewikkelde beeldspraak word dan verwys na sewe konings (Romeinse keisers?), gevvolg deur 'n verdere tien konings (7:12). Waarskynlik dui dit op die voltal van bose ryke regdeur die eindtyd wat

onder die gesag van die dier optree (7:13). Hulle teiken is die Lam self, maar Hy is meer as opgewasse vir die stryd teen al die goddelose nasies. Sy oorwinning oor hulle almal staan onwrikbaar vas (7:14).

* Teks geneem uit *Ontsluit die Bybel*. 2015. CUM uitgewers.

Reformation Study Bible Notes (2016), NKJV

17:1-19:10 Babylon the prostitute appears, representing the seductions of the world (17:4; 18:3; cf. Introduction: Characteristics and Primary Themes). “Babylon” is probably a symbol for the city of Rome and by extension a symbol of the corrupt and immoral world system throughout the church age (17:9 note; 17:18). Paganism made each of the cities of Asia Minor into a small manifestation of this Babylon. Full economic and social participation (13:17) involved attendance at pagan religious feasts and celebrations. Worship of the emperor was an expected expression of political allegiance. Pagans called Christians atheists because they did not worship the many gods, and called them haters of humankind because they withdrew from compromised forms of social life (1 Pet. 2:12; 4:3, 4). In reaction to this pressure, some professing Christians argued that participation in idolatrous feasts and sexual immorality was acceptable (2:12, 20; cf. 1 Cor. 6:12-20). The woman Jezebel in 2:20-23 was a key seducer whose work is generalized and more deeply symbolized in Babylon the prostitute (2:21, 22; cf. 17:2).

A few interpreters favor identifying Babylon, “the great prostitute,” with Jerusalem. In refusing to accept the Messiah, she became a prostitute in the imagery of the OT (Is. 1:21; Ezek. 16; 23; Hos. 2; cf. Luke 11:47-51; 21:9-18). But Jerusalem was only one instance of a society that seduced people away from true worship. Ancient Babylon was another, and accordingly Revelation takes up the language of the prophetic condemnations of Babylon and Tyre (Jer. 50; 51; Ezek. 27). Modern cities with their false religions and sexual exploitation are also forms of Babylon. Thus, the symbolism of Babylon is capable of many historical embodiments, including the final, climactic manifestation of this “Babylon” just before the second coming (Introduction: History of Interpretation).

When the destruction of false worship is complete (17:1-18:24), the true worshipers, the bride of the Lamb, stand out in their splendor and joy (19:1-10).

17:3 in the Spirit. scarlet beast. This prostitute rides upon a hideous beast, evidently

the same beast as in 13:1-10. The beast, representing the Roman Empire, supports the city of Rome in its luxurious idolatry. It also spreads the practices of Rome throughout the empire. Eventually, however, the beast turns against the prostitute and destroys her (vv. 16, 17). The rapacious powers of Roman government and the Roman legions destroyed prosperity, and eventually the military powers of surrounding tribes destroyed the city of Rome completely. The lesson from Roman times can be generalized: idolatrous states end up destroying the very powers, riches, privileges, and people that they originally supported, and this will esp. be the case at the very end of the world. False worship is inherently self-destructive.

17:7-18:24 Seven messages of judgment on Babylon are arranged into larger groups: three angelic messages of doom (17:7-18; 18:1-3; 18:4-8), three laments by those committed to Babylon (18:9-10, 11-17a, 17b-19), and a climactic pronouncement of the permanence of her fall (18:21-24). Note also the many allusions to Jer. 50; 51; Ezek. 27.

17:8 Book of Life. was, and is not, and yet is. The description is a counterfeit of the sovereignty of God, which is proclaimed in 1:4, 8; 4:8. “And is not” indicates that persecution is at an ebb but will rise with renewed intensity in the future. The beast represents a repeated pattern of persecution, as did the four successive beasts of Dan. 7 (13:2 note).

17:9 seven mountains. Rome was built on seven mountains, or hills.

17:10 Five have fallen. If Revelation was written in about a.d. 67, these five may be the first five Roman emperors, beginning with Julius Caesar. The sixth is Nero, the currently reigning emperor if John was writing in the mid-60s. But more preferably, the five kings simply represent an indefinite number of previous persecuting states (such as the beasts of Dan. 7). The presence of the sixth indicates in symbolic fashion that Christians are near the end, but not quite there yet. The seventh king at the very end, together with the previous six, represents symbolically the complete number of evil kings throughout the ages.

17:12 ten horns. The number “ten” goes back through v. 7 and 13:1 to Dan. 7:7, 24. But the beast of Revelation cannot simply be identified with the fourth beast of Daniel; rather, he is a combination of the characteristics of all four of Daniel’s beasts. In

Revelation, the ten horns are kingly confederates of the beast. In view of 16:12, 14, 16; 19:19; 20:8, the political powers beyond the borders of the Roman Empire could be in mind to some extent. Rome was eventually overrun by barbarian tribes. But the picture rises beyond the limitations of Rome and opens up a picture of the final battle in which the beast will enlist large-scale assistance.

17:14 These will make war with the Lamb, and the Lamb will overcome them, for He is Lord of lords and King of kings. In the first clause, the same language by which the beast was described in Dan. 7:21; Rev. 11:7; 13:7a as defeating the saints is now applied to the portrayal of the Lamb as overcoming the end-time forces of the beast and his horned allies. The basis for the Lamb's victory lies in the fact that "He is Lord of lords and King of kings." The title is taken from the Septuagint of Dan. 4:37, which refers to God as the one who demonstrated His true, divine sovereignty and revealed Nebuchadnezzar's claims to the title as empty by judging the (literally) beastly king of "BABYLON THE GREAT." Now the title is applied to the Lamb, who likewise will defeat those allied with "BABYLON THE GREAT" (17:1-5).

17:17 God has put it into their hearts. In the midst of trials, the saints are assured that God is in control even of this appalling conflict.